

РЕШЕНИЕ

№ 620

гр. София, 04.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 24.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10555** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 1, чл. 85, вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците.

АБДУЛУАХАБ А. М. – гражданин на С. оспорва Решение № 30-ОК/27.09.2021 г. на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците, при МС, с което не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила подадена от чужденеца последваща молба, рег. № УП-15973/09.09.2021 г.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и: поддържа жалбата си; не ангажира доказателства, различни от приложените в административната преписка; заявява, че желае да остане в Република България, защото градът в С. бил напълно разрушен, а в Е. (където е живял 11 години) бил заплашван с убийство.

Ответникът, посредством упълномощен юрисконсулт оспорва жалбата, като счита, че жалбоподателят не може да бъде определен за бежанец, а е мигрант, който доброволно е напуснал последователно С. и Е..

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Като анализира наличните в делото доказателства и доводите на страните, Съдът намира следното.

По време на предходни административни производства, проведени от ДАБ А. А. М. – гражданин на С., пристигнал легално в РБ на 12.04.2018 г. е заявил, че е живял легално в Е., в продължение на единадесет години. Преди да влезе на територията на България е е пребивавал около три години в Турция. По първата, подадена от него

молба за закрила заместник – председателят на ДАБ се е произнесъл с Решение № 1220/19.04.2021 г., като е отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението не е обжалвано. С процесната по настоящото дело и втора поред молба от 09.09.2021 г. чужденецът отново е поискал закрила, заявявайки, че разполага „с документи, които доказват изложените в бежанската история обстоятелства“, но без да индивидуализира, за какви документи се касае. С оспореното Решение № 30-ОК/27.09.2021 г. интервюиращ орган, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ е отказал да допусне молбата за разглеждане по същество, като основал отказа си с чл. 13, ал. 2 с.з. - подадена последваща молба, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

За да постанови процесното решение интервюиращият орган е изложил мотиви, обосноваващи крайния извод, че чужденецът не сочи нови обстоятелства, по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗУБ, а тези, на които се позовава, вече са били съобразени по време на предходното административно производство. Ответникът е обсъдил и Е., като „трета, сигурна държава“, по смисъла на § 1, т. 9 ДР ЗУБ, позовавайки се на две справки от Дирекция „Международна дейност“, съответно – от 08.01.2021 г. и 21.05.2021 г. за положението в Е.. Заклучил е, че: за чужденеца не съществуват пречки да се завърне в Е., където е пребивавал 11 години; чужденецът не сочи нови обстоятелства от съществено значение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД приема, че жалбата е процесуално допустима, но е неоснователна. Решение № 30-ОК/27.09.2021 г. на интервюиращ орган е правилно и законосъобразно.

Нормата на чл. 76а ЗУБ постановява, че „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост, съгласно чл. 13, ал. 2“, като от своя страна чл. 13, ал. 2 за „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход“ отново връща към Глава шеста, раздел III“. Според чл. 76б, ал. 1 ЗУБ интервюиращият орган, единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю взема решение, с което се произнася по допустимостта на последващата молба и съответно я допуска или не я допуска до производство.

Анализът на цитираните правни норми сочи, че в производство по чл. 76б ЗУБ допустимостта на жалбата се преценява, въз основа на представени от чужденеца писмени доказателства, без провеждане на интервю. Преценката се състои в това, дали доказателствата са нови и дали обосновават наличие на нови обстоятелства, които не са обсъждани преди това и които са от съществено значение за личното му положение. Разпоредбата на чл. 13, ал. 2 ЗУБ не въвежда изискване по отношение на представените от чужденеца доказателства, а според нея, преценката за допустимостта се свежда до преценка, дали е на лице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Доказателствената сила на представените документи, относимостта и валидността им са въпрос на анализ по същество, едва в производство по общия ред, за предоставяне на международна закрила, а не в такова като настоящото, в което се изследват критериите за допустимост на последващата молба. Правилен е изводът, че молителят не се позовава на нови обстоятелства, които

да са от съществено значение за личното му положение и такива, относно държавата му на произход. В тази връзка несподелено от Съда е жалбоподателското възражение за неправилно тълкуване нормите на чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ.

Съдът приема, че с последващата си молба за закрила, рег. № УП- 15973/09.09.2021 г. А. А. М. – гражданин на С. не се е позовал на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, включително от гледна точка преценка за наличие на основанията, по смисъла на чл. 9, ал. 8 ЗУБ. Като не е допуснал тази молба за разглеждане в административно производство по общия ред, ответникът е постановил в срок материално правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 85, ал. 3, вр. ал. 1 ЗУБ, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от АБДУЛУАХАБ А. М. – гражданин на С., против Решение № 30-ОК/27.09.2021 г. на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците, при МС, с което не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила подадена от чужденеца последваща молба, рег. № УП-20424/21.05.2021 г.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, и на протест.

СЪДИЯ: